

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Tos/8/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1125013540
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Kačáni
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2026:1125013540.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu Mgr. Michala Kačániho, PhD. a sudcov JUDr. Karola Kováča a JUDr. Erika Tomusa v trestnej veci odsúdeného C. F., pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. c/ Tr. zák., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava I z 10.11.2025 sp. zn. 42Pp/48/2025, na neverejnom zasadnutí konanom 13. februára 2026 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného C. F., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Uznesením Mestského súdu Bratislava I z 10.11.2025 sp. zn. 42Pp/48/2025 bol podľa § 415 ods. 1 Tr. por. s poukazom na § 66 ods. 1 písm. b/, ods. 2 Tr. zák. návrh odsúdeného C. F. na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Senica z 28.11.2026 sp. zn. 1T/97/2016, právoplatného dňa 28.11.2016, v spojení s uznesením Okresného súdu Senica z 14.11.2022 sp. zn. 1Nt/16/2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 30.03.2023 sp. zn. 5Tos/10/2023, zamietnutý.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť odsúdený C. F., ktorú odôvodnil písomným podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 19.11.2025. V dôvodoch svojej sťažnosti odsúdený C. F. namietal, že súd prizeral len na jeho minulosť, aj keď sa vo výkone trestu odňatia slobody správa vzorovo. Uvedomuje si, že v minulosti mal veľa podmienok, no až počas výkonu trestu odňatia slobody zistil koľko času a úsilia ho stojí to, že môže mať vychádzku a byť s rodinou. Je toho názoru, že výkon trestu mu ukázal o čo všetko prišiel, keď páchal trestnú činnosť. Zároveň uviedol, že súd pri rozhodovaní nezohľadnil jeho hodnotenie z ústavu na výkon trestu, kde bol stále hodnotený len kladne. Keďže sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, nemohol inak preukázať svoje polepšenie, ako len riadnym plnením si svojich povinností. Po prepustení by chcel viesť riadny život, bývať so starými rodičmi, venovať sa rodine a zamestnať sa, aby tak mohol splácať svoje dlhy.

Krajský súd v Bratislave na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť odsúdeného C. F. nie je dôvodná.

Sťažnostný súd ďalej konštatuje, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, bolo vykonané prvostupňovým súdom v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku.

Rozhodnutiu okresnému súdu, ktorým bol návrh odsúdeného C. F. na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietnutá, nemožno vytknúť žiadnu chybu či nedostatok, pričom aj odôvodnenie

samotného uznesenia vyhotovil prvostupňový súd zodpovedajúcim spôsobom a tak krajský súd v zásade na odôvodnenie napadnutého uznesenia v celom rozsahu odkazuje.

Sťažnostný súd z obsahu predloženého na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu zistil, že odsúdený C. F. bol rozsudkom Okresného súdu Senica z 28.11.2026 sp. zn. 1T/97/2016, právoplatného dňa 28.11.2016, odsúdený pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. Za to mu súd uložil podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere tri roky s tým, že výkon trestu odňatia slobody podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. s použitím § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. podmienienečne odložil na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní päť rokov. Ďalej súd podľa § 51 ods. 4 písm. i/ Tr. zák. uložil obvinenému povinnosť v skúšobnej dobe zúčastniť sa na psychologickom poradenstve a podľa § 51 ods. 5 Tr. zák. aj povinnosť strpieť kontrolu vykonávanú probačným a mediáčnym úradníkom. Nakoniec podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. uložil súd obvinenému ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Vzhľadom na to, že obvinený v skúšobnej dobe podmienienečného odsúdenia spáchal ďalšiu trestnú činnosť, Okresný súd Senica uznesením z 14.11.2022 sp. zn. 1Nt/16/2021 rozhodol o premene podmienienečného trestu odňatia slobody a nariadil jeho výkon. Proti tomuto uzneseniu podal obvinený sťažnosť, ktorú Krajský súd v Trnave uznesením z 30.03.2023 sp. zn. 5Tos/10/2023 podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Dňa 02.09.2025 bolo prvostupňovému súdu doručené písomné podanie odsúdeného C. F., ktorým odsúdený podal návrh na podmienienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Podaný návrh odsúdený odôvodnil tým, že spĺňa formálne podmienky na podmienienečné prepustenie podľa § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zák.

Z odpovede na lustráciu v ZVJS vyplynulo, že odsúdený C. F. má trest odňatia slobody vo výmere 3 roky uložený vyššie označeným rozsudkom vykonávať od 21.07.2023 do 21.07.2026.

V odpise registra trestov má odsúdený C. F. 11 záznamov o predchádzajúcich odsúdeniach, predovšetkým pre majetkovú trestnú činnosť.

Z hodnotenia riaditeľa ÚVV a ÚVTOS Bratislava z 30.09.2025 krajský súd zistil, že odsúdený C. F. bol predvedený do výkonu trestu odňatia slobody dňa 21.07.2023 v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Leopoldov, pričom počas krátkeho pobytu bol zaznamenaný len jeden nedostatok spočívajúci v neustlanom lôžku a fajčení na cele, iné nedostatky zistené neboli. Dňa 22.08.2023 bol premiestnený do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou (ďalej len „ústav Hrnčiarovce“), kde po absolvovaní nástupného oddielu bol zaradený do diferenčnej skupiny „B“ v minimálnom stupni stráženia. V tomto ústave sa správal a vystupoval na požadovanej úrovni, riadne dodržiaval ústavný poriadok a časový rozvrh dňa, zásady slušného správania voči príslušníkom i spoluodsúdeným, konflikty nevyvolával, pokyny a príkazy plnil bez pripomienok a poriadok na cele i vo svojich veciach si udržiaval. Zapájal sa do protidrogovej osvety, vo voľnom čase sa venoval sledovaniu televízneho vysielania, spoločenským hrám, vychádzkam a športovým aktivitám, najmä stolnému tenisu, a zúčastňoval sa aj organizovaných aktivít kultúrno-osvetovej činnosti. Od 05.09.2023 do 27.12.2024 bol pracovne zaradený na viaceré nestrážené pracoviská mimo ústavu s dohľadom a voľným pohybom, pričom jeho pracovná morálka bola hodnotená pozitívne a zásady bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci dodržiaval. Udržoval kontakty s vonkajším prostredím, a to s rodičmi, družkou a synom. V ústave Hrnčiarovce bol disciplinárne dvakrát odmenený a disciplinárne potrestaný nebol. Dňa 15.11.2023 mu bol stanovený program zaobchádzania so zameraním na dodržiavanie interných noriem, protitoxikomanickú a protialkoholickú osvetu, rozvíjanie zodpovednosti, sebakontroly a sebadisciplíny, zmysluplné trávenie voľného času, upevňovanie pracovných návykov a udržiavanie kontaktu s rodinou, pričom stanovené ciele plnil v celom rozsahu. Dňa 27.12.2024 bol preradený do diferenčnej skupiny „A“ v minimálnom stupni stráženia a dňa 31.12.2024 bol premiestnený do Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Bratislava (ďalej len „ústav Bratislava“), kde je od 02.01.2025 umiestnený do otvoreného oddelenia. Aj v tomto ústave sa bez problémov adaptoval na nové podmienky výkonu trestu, dodržiava zásady slušného správania, rešpektuje authority, pokyny plnil bez pripomienok, poriadok si udržiava, konflikty nevyvoláva a k trestnej činnosti a užívaniu návykových látok vyjadruje kritický postoj. Disciplinárne bol v ústave Bratislava taktiež dvakrát odmenený

a disciplinárne potrestaný nebol. Vo voľnom čase sleduje televíziu, počúva rádio, číta literatúru, hrá spoločenské hry, bol členom záhradkárskoho a aktuálne chovateľského krúžku, pričom svoj voľný čas sa snaží tráviť aktívne a zmysluplne. Od 03.01.2025 je pracovne zaradený na nestráženom pracovisku mimo ústavu s voľným pohybom na Úrade vlády, kde neboli zaznamenané žiadne nedostatky, jeho pracovná morálka bola hodnotená pozitívne, v práci je aktívny a podľa možností pracoval aj nad rámec svojich povinností. Kontakty s vonkajším prostredím udržiava všetkými dostupnými formami s viacerými rodinnými príslušníkmi a blízkymi osobami, pričom vzťahy v rodine boli hodnotené ako dobré, rodina ho psychicky aj materiálne podporuje a má vytvorené rodinné zázemie. Vyživovaciu povinnosť voči synovi si nahlásil a plní ju zrážkami z pracovnej odmeny. Počas celého výkonu trestu bol štyrikrát disciplinárne odmenený, a to pochvalou a mimoriadnymi voľnami na opustenie ústavu, disciplinárne potrestaný nebol a program zaobchádzania plnil v celom rozsahu. Riziko recidívy trestnej činnosti bolo hodnotené ako stredné, resocializačná prognóza ako menej priaznivá, pričom jeho ďalšia resocializácia bude závisieť od vyhýbania sa ďalšej trestnej činnosti, pracovného uplatnenia a trvalej abstinencie od návykových látok. Po prepustení má podľa vlastných slov bývať u starých rodičov. Riaditeľ ústavu napokon odporučil jeho podmienené prepustenie s tým, aby mu bol uložený probačný dohľad a obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Na verejnom zasadnutí, ktoré prvostupňový súd nariadil za účelom prejednávania podaného návrhu, odsúdený odmietol vypovedať.

Podľa § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. súd môže odsúdeného podmienenčne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmienenčom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Z dikcie citovaných ustanovení je zrejmé, že dosiahnutý stupeň nápravy sa má posudzovať nielen podľa správania sa odsúdeného a jeho pomeru k práci počas výkonu trestu odňatia slobody, ale tiež s ohľadom na to, či sa zbavil všetkých záporných vlastností a sklonov, ktoré viedli k trestnému činu, pre ktorý bol odsúdený a či sa podmienkam a požiadavkám výkonu trestu neprispôbil len formálne. Závažnosť spáchaného trestného činu, rovnako ako skutočnosť, do akého ústavu je odsúdený zaradený, je potrebné hodnotiť v súvislosti s otázkou, či vzorné správanie sa odsúdeného vo výkone trestu a jeho vzťah k práci, je výrazom jeho skutočného polepšenia a či je možné od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život (stanovisko najvyššieho súdu sp. zn. Tpj 13/1972 uverejnené v Zb. NS pod publikačným číslom 37/1973). Z materiálneho hľadiska teda nie je pre rozhodnutie o podmienenčom prepustení rozhodujúce iba správanie sa odsúdeného a jeho pomer k práci vo výkone trestu, ale musí byť splnená aj ďalšia podmienka explicitne upravená v návetei § 66 ods. 1 Tr. por., ktorou je dôvodné očakávanie vedenia riadneho života v budúcnosti zo strany odsúdeného. Podpornými kritériami pre rozhodnutie o podmienenčom prepustení sú tiež povaha spáchaného trestného činu a zaradenie odsúdeného do ústavu na výkon trestu toho ktorého stupňa stráženia.

V prejednávanej trestnej veci síce z hodnotenia riaditeľa ústavu Bratislava vyplývajú výrazne pozitívne poznatky o správaní sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody a o riadnom plnení si povinností v rámci jeho pracovného zaradenia vo výkone trestu, avšak jeho postoj pri samotnom prejednaní jeho návrhu na verejnom zasadnutí v konaní pred súdom prvého stupňa v spojení s ďalšími okolnosťami vyvoláva odôvodnené pochybnosti o skutočnej sebareflexii odsúdeného a tým aj pochybnosti o tom, či od neho možno skutočne očakávať vedenie riadneho života už po uplynutí zákonom predpokladanej doby pre podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. V tomto smere krajský súd poukazuje na to, že už z prejavov samotného odsúdeného by mal vyplývať úprimný záujem odsúdeného presvedčiť konajúci súd o tom, že sa skutočne polepšil a najmä, že nie je dôvod sa obávať, či po prepustení na slobodu bude viesť riadny život. Inak povedané, odsúdený by sa nemal spoliehať iba na hodnotenie jeho správania zo strany riaditeľa ústavu na výkon trestu, ale sám by sa pri svojich vyjadreniach (písomných aj ústnych) mal snažiť preukázať, že si uvedomil príčiny a dôsledky svojej predchádzajúcej protiprávnej

činnosti a práve v dôsledku svojho polepšenia za zbavil záporných vlastností a sklonov, alebo ich aspoň eliminoval na takú akceptovateľnú úroveň, ktorá nebude vyvolávať opodstatnené pochybnosti o možnom opätovnom zlyhaní odsúdeného. Priestor na takýto aktívny prístup odsúdeného je daný nielen pri odôvodnení ním podaného návrhu na podmiennečné prepustenie, ale predovšetkým na verejnom zasadnutí, na ktorom je súd povinný odsúdeného v súvislosti s takýmto predmetom konania vypočuť (§ 417 ods. 2 Tr. por.). Ak teda odsúdený osobne nevyvíja v naznačenom smere žiadnu aktivitu, alebo ju vyvíja len minimálne, je opodstatnený dôvod pochybovať, či jeho pozitívne správanie vo výkone trestu je výrazom jeho skutočného polepšenia a nie iba formálnym a účelovým prejavom motivovaným snahou o zabezpečenie si kladného hodnotenia bez toho, aby jeho správanie bolo reálnym odrazom jeho postoja k trestnej činnosti a k budúcemu správaniu. Konkrétny postoj odsúdeného je však potrebné hodnotiť uvážlivo so zreteľom na jeho osobu a v kontexte ostatných skutočností významných pre rozhodnutie o návrhu na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

V posudzovanej veci odsúdený už vo svojom písomnom návrhu na podmiennečné prepustenie neuviedol žiadne dôvody, pre ktoré by malo byť jeho návrhu vyhovie. Na verejnom zasadnutí v konaní pred prvostupňovým súdom taktiež dostatočne nevyužil priestor, ktorý mu bol poskytnutý na uvedenie týchto dôvodov. Napokon aj v rámci konečného návrhu odsúdený rezignoval na akúkoľvek snahu poukázať na dôvody, pre ktoré by mal byť podmiennečne prepustený a sčasti na ne poukázal až pri koncipovaní jeho sťažnosti. Takýto postoj odsúdeného rozhodne nesvedčí pre také očakávania ohľadne jeho budúceho správania sa na slobode, s akými Trestný zákon spája pozitívne rozhodnutie súdu o podmiennečnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody. Od odsúdeného C. by sa pritom úplne iný prístup očakával o to viac, keď trest odňatia slobody, ktorý v súčasnosti vykonáva, mu bol pôvodne uložený ako podmiennečný s probačným dohľadom, avšak tento bol neskôr nariadený z dôvodu, že sa v skúšobnej dobe neosvedčil. Zo zadovážených podkladov je zrejmé, že ani po vyhlásení rozsudku zo dňa 28.11.2016 v danej veci, odsúdený neupustil od páchania ďalšej úmyselnej trestnej činnosti, ale naopak dopustil sa ďalších trestných činov, a to aj obdobného charakteru, ako aj trestných činov proti majetku, marenia výkonu úradného rozhodnutia a zanedbania povinnej výživy, ktoré dotvárajú obraz o doterajšom živote odsúdeného. Uvedené svedčí aj o tom, že doteraz uložené tresty, vrátane miernejších a alternatívnych sankcií, ako aj samotný probačný dohľad, nespĺnili u odsúdeného svoj preventívny a výchovný účel.

Na základe týchto úvah sťažnostný súd konštatuje, že súd prvého stupňa postupoval správne, keď sa pri posudzovaní návrhu odsúdeného C. F. neobmedzil iba na hodnotenie správania sa odsúdeného vo výkone trestu, ktoré vypracoval riaditeľ ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom odsúdený tento druh trestu vykonáva, ale dôsledne posudzoval všetky aspekty významné pre posúdenie podmienok upravených v § 66 ods. 1 Tr. zák.

Prvostupňový súd dospel tiež k správnej závere, že materiálna podmienka spočívajúca v očakávaní vedenia riadneho života u odsúdeného C. F. splnená nebola a to pre jeho nekritický postoj k spáchanému trestnému činu v spojení s povahou tohto trestného činu a s kriminálnou minulosťou odsúdeného. Na tomto základe je teda opodstatnené konštatovať, že samotné správanie sa odsúdeného C. F. vo výkone trestu odňatia slobody a jeho zaradenie do minimálneho stupňa stráženia s umiestnením do otvoreného oddelenia ústavu Bratislava samé osebe nedáva rozumný základ pre záver, že došlo k dovŕšeniu jeho nápravy v takom rozsahu, pre ktorý by bolo možné považovať podmiennečné prepustenie v jeho prípade za opodstatnené. Postoj odsúdeného, ktorý sa spoliehal iba na písomné hodnotenie jeho správania vo výkone trestu, dáva dostatočne odôvodnený základ pre taký záver, že správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody je iba účelovým prispôbením sa podmienkam vo výkone trestu odňatia slobody a nie je prejavom reálneho (nie iba navonok sa javiaceho) polepšenia v rámci plnenia programu zaobchádzania. Na tomto konštatovaní nemení nič ani tvrdenie odsúdeného v rámci jeho sťažnostných námietok, že po výkone trestu sa vráti bývať so starými rodičmi, bude sa venovať rodine a zamestná sa. Naopak, je preto o to viac potrebné dôsledne dbať na také ďalšie pôsobenie odsúdeného v rámci programu zaobchádzania vo výkone trestu odňatia slobody, ktoré prispeje k eliminovaniu alebo aspoň k výraznému zoslabeniu pochybností spojených s otázkou budúceho vedenia riadneho života odsúdeným.

Za danej situácie nevidel nadriadený súd dôvod na zrušenie alebo zmenu napadnutého uznesenia a preto sťažnosť odsúdeného C. F. v zmysle § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Predmetné rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.